

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mpkf.35.021/2021/12.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a személyesen eljáró **Felperes1** (felperes címe) felperesnek – a **Alperes1** (alperes címe.) alperes ellen cafeteria megfizetése tárgyában indult perében a Fővárosi Törvényszék 9.M.71.441/2020/4. számú végzésével szemben a felperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság végzése és az általa megállapított tényállás

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2020. december 15. napján hozott 9.M.71.441/2020/4. számú végzésével a keresetlevelet visszautasította.

[2] Végzése indokolásában az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a jogi képviselő nélkül eljáró felperes 2020. október 14-én terjesztett elő keresetlevelet elmaradt cafeteria különbözetének megfizetése iránt. Igényét az 1996. február 16. és 2013. augusztus 7. napja közötti időszakra terjesztette elő.

[3] Az elsőfokú bíróság a felperest a 9.M.71.441/2020/3. számú végzésében a keresetlevél hiányosságainak pótlására hívta fel. A felperes részére a végzés szabályszerűen kézbesítve lett 2020. december 9-én. A felperes az ezt követően előterjesztett beadványában a Fővárosi Törvényszék 49.Mf.634.844/2013/7. számú ítéletére, illetve 6.Mf.680.094/2018/27. számú ítéleteire hivatkozva kifejtette, hogy a bíróság 2012. évre 291.800 forint cafeteria megfizetésére kötelezte az alperest, az igénye ezzel függött össze a további évekre vonatkozóan is.

[4] Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2.M.1315/2012. számú ügyben már érdemben döntött a felperes cafeteria iránti igényéről. A fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 49.Mf.634.844/2013/7. számú határozatával a cafeteria tekintetében helybenhagyta az elsőfokú bíróság döntését, mely alapján az alperes 291.800 forint béren kívüli juttatás megfizetésére volt köteles.

[5] Az elsőfokú bíróság erre figyelemmel azt állapította meg, hogy a felperes keresetében érvényesített igényt részben a bíróság már korábban jogerősen elbírálta. Erre tekintettel a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés d) pontja és 176. § (3) bekezdése, illetve 171. § (1) bekezdés d) pontja alapján a keresetlevelet visszautasította. Kifejtette továbbá, hogy a keresetlevél részben történő visszautasítására nincs lehetőség.

[6] A keresetlevél hiányosságai kapcsán azt is megállapította, hogy a felperes keresetlevele továbbra is hiányos, mert nem tett eleget teljeskörűen – felhívás ellenére – a hiánypótlási felhívásban foglaltaknak. Nem adta elő a kereseti kérelmét megalapozó tényeket, nem csatolta a bizonyítékait, illetve indítványokat sem terjesztett elő, nem közölte a pertárgyértéket, a bíróság hatáskörére és illetékességére vonatkozó adatokat, melyre tekintettel keresetlevele érdemi elbírálására nem volt alkalmas.

[7] Az elsőfokú bíróság a Pp. 178. § (1) bekezdésére utalva felhívta a felperes figyelmét a keresetlevél ismételt előterjesztése joghatásaira is.

A felperes fellebbezése

[8] Az elsőfokú bíróság végzésével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, mely nyilatkozatát több alkalommal a másodfokú eljárás során pontosított, illetve kiegészített. A felperes fellebbezésében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság hiánypótlásra irányuló felhívásának maradéktalanul és teljeskörűen eleget tett. Megjelölte a korábbi ítéleteket, és azt is, hogy korábban a jogerős határozat, milyen összeg megfizetésére kötelezte az alperest. A törvényesen járó cafeteria kifizetését kérte kifejtve, hogy 2012., 2013. évre az alperes nem fizette ki a cafeteriat, a megítélt összeget sem. Annak pontos összegét 2013. évre nem tudta meghatározni, mivel az alperes nem adta ki az adatokat. Álláspontja szerint a keresetlevél nem minősült hiányosnak. A felperes hivatkozott a felek között folyamatban volt egyéb perekre is, többek között arra, amelyet a jelen per alperese felperesként indított vele szemben (2.M.537/2014.).

[9] A másodfokú eljárásban 2021. január 8-án érkezett beadványában a felperes bejelentette, hogy a VBKJ-s szerződés alapján is megillette a későbbi évekre, 2008., 2009., 2010. és 2011. évekre a béren kívüli juttatás. Álláspontja szerint az alperes károkozó módon

nem szándékozik kifizetni az őt megillető juttatást, amelyet 1.000.000 forint összegben határozott meg 2012. január 1-jével visszamenőleg. A felperes a 2021. május 5-én érkezett és a Fővárosi Ítéltáblához címzett beadványában arra is nyilatkozott, hogy az igényét nem a Alperes1 vezérigazgatójával, hanem a részvénytársasággal szemben érvényesíti, az ezzel kapcsolatos elsőfokú végzés téves megállapítást tartalmazott.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[10] Az elsőfokú bíróság a tényeket helyesen állapította meg és az irányadó jogszabályok alapján a helytálló következtetések levonásával érdemben helyes döntést hozott.

[11] A másodfokú bíróság a felperes fellebbezésében foglaltak alapján nem látott lehetőséget az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezésére, tekintettel arra, hogy a peradatok egyértelműen alátámasztották, hogy a felperes keresetében érvényesített követelés egy részéről a bíróság jogerős határozatban korábban már rendelkezett, tehát elbírálta a felperesi igény egy részét. Erre a felperes is nyilatkozott a törvényszéki határozat számának megjelölésével.

[12] Az elsőfokú bíróság azt is helytállóan állapította meg, hogy amennyiben a kereset tárgya akár részben, korábban jogerős határozattal elbírálásra került, abban az esetben a bíróság mérlegelés nélkül köteles a keresetlevél visszautasításáról rendelkezni.

[13] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a Pp. 171. § (1) bekezdés d) pontja helyes alkalmazásával a megfelelő következtetéseket vonta le és helytállóan utalt a 176. § (3) bekezdésére is. E szabály alapján amennyiben a keresetlevél valamely részét érinti a visszautasítást megalapozó körülmény, jelen esetben a jogerős elbírálás (ítélt dolog) kérdése, abban az esetben a keresetlevél visszautasításának van helye.

[14] Tekintettel arra, hogy a keresetlevél visszautasításának indoka helytálló volt, ezért a másodfokú bíróság mellőzte a keresetlevél egyéb hiányosságaival összefüggő nyilatkozatok, illetve megállapítások értékelését.

[15] Mindezek alapján a másodfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 389. §-a alkalmazásával az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[16] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 391. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[17] A másodfokú bíróság mellőzte az eljárási illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezést az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

Budapest, 2021. május 25.

dr. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.
előadó bíró

dr. Szalai Beatrix s.k.
bíró